

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med forslaget er at skabe grundlag for en modernisering og effektivisering af den offentlige betalingsforvaltning samtidig med, at borgere og virksomheder har de samme - eller får forbedrede - vilkår.

Med henblik på at spare, hvad der formentlig vil vise sig at være betydelige merudgifter til IT-udvikling, administration m.v. bygger forslaget på den danske lov om offentlige betalinger m.v. som ligger til grund for den NemKonto-ordning, som anvendes i Danmark. Der arbejdes således hen imod at de grønlandske myndigheder kan tilslutte sig den danske NemKonto-ordning. I fh.t. den gældende danske lovgivning er der dog ikke medtaget bestemmelser om kontantkasser, idet sådanne allerede omfattes af § 6 a, stk. 1, sidste punktum i landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer samt elektronisk fakturering, idet disse forhold reguleres af Inatsisartutlov nr. 50 af 23. november 2017 om digital betalingsforvaltning. Desuden er der ikke medtaget bestemmelser om overførsel af betalinger mellem offentlige myndigheder. Herudover er forslaget tilpasset de kompetenceforhold m.v., som er gældende her i landet.

En NemKonto-ordning vil bidrage til offentlige effektiviseringer og besparelser gennem færre manuelle processer og håndteringer i forhold til betalingerne.

Der er inden for de sidste 50 år sket ændringer i brugen af kontanter. Især ved større udbetalinger som løn anvendes kontanter i mindre omfang end tidligere som betalingsmiddel. Endvidere har omtrent alle borgere og virksomheder en pengeinstitutkonto i dag. Udviklingen har således skabt de nødvendige forudsætninger for at tilrettelægge en offentlig administration, der tager udgangspunkt i, at hver borger og virksomhed har en pengeinstitutkonto.

NemKontoen bygger på »frit valg«, idet kontoen udpeges af den enkelte borger og virksomhed. Udpegningen af en NemKonto er ikke til hinder for, at borgerne eller virksomheden kan angive, at en konkret betaling skal indsættes på en anden konto.

For de mange borgere og virksomheder, som modtager udbetalinger fra forskellige offentlige myndigheder, vil NemKontoen betyde en lettelse, fordi det ikke er nødvendigt at oplyse kontonummer til de forskellige myndigheder.

Det er vurderingen, at en offentligretlig regulering med krav om overgang til elektroniske løsninger og begrænsning af de manuelle processer kan være en hensigtsmæssig måde at fremme udnyttelsen af de teknologiske muligheder i det offentlige.

Der er i dag ingen lovregler vedrørende offentlige myndigheders betalingsforvaltning, som er til hinder for at anvende elektroniske løsninger. Der er heller ikke regler, der fastsætter mindstekrav hertil.

Grønlandske pengeinstitutter benytter danske IT-leverandører, som har specialiseret sig i at levere IT ydelser til danske pengeinstitutter. Pengeinstitutterne er således allerede i et vist omfang bekendt med NemKonto-ordningen, og de forventes derfor ikke at få udfordringer med implementering af forslaget.

2. Hovedpunkter i forslaget

Krav om en pengeinstitutkonto hos borgere og virksomheder er en nødvendig forudsætning, hvis de offentlige myndigheder skal overgå til automatisk elektronisk betalingsforvaltning.

Forslaget indebærer, at personer over 18 år (og i visse tilfælde også personer under 18 år) og virksomheder i Grønland skal anwise en pengeinstitutkonto (en NemKonto). Der kan foretages udbetalinger hertil med frigørende virkning, hvis personen eller virksomheden ikke har anvist en anden pengeinstitutkonto.

Den enkelte borger udpeger selv sin NemKonto, herunder pengeinstitut og kontovilkår m.v. I øvrigt vil borgere og virksomheder fortsat have mulighed for at anwise særlige konti, hvortil en konkret udbetaling skal foretages. Det er den enkelte person og virksomhed, der er ansvarlig for at udpege kontoen. Den udpegede konto kan f.eks. godt være en konto med flere ejere. Udbetalinger til kontoen sker med frigørende virkning for det offentlige. Der kan på et hvilket som helst tidspunkt ske ændring af oplyste NemKonto/nemkonti til den systemansvarlige.

NemKontoen skal kun anvendes i de tilfælde, hvor der ikke er andre oplysninger om konti, hvortil udbetalingen skal ske. NemKontoen indebærer således ikke nødvendigvis udbetaling af alle offentlige ydelser til én og samme konto.

Det konkrete pengeinstitut og den konto, hvortil en udbetaling skal ske, er fortsat borgerens og virksomhedens eget valg. Forslaget forringer hermed ikke borgerens og virksomhedens styringsmuligheder af deres likviditet.

Med forslaget ændres der ikke på, at vilkårene for en konto i et pengeinstitut er et privatretligt anliggende mellem den enkelte person/virksomhed og det pågældende pengeinstitut. Lovforslaget indeholder ikke regler, som ændrer eller supplerer regler i den øvrige lovgivning om forholdet mellem kunde og pengeinstitut. Tilsvarende gælder for så vidt angår de almindelige obligationsretlige principper, som regulerer forholdet mellem den enkelte kunde og det enkelte pengeinstitut. F.eks. vil pengeinstitutternes adgang til at modregne i indlånskonti ikke udvides eller forringes i kraft af forslaget.

Der eksisterer som udgangspunkt ingen pligt for et pengeinstitut til at tilbyde en person en indlånskonto, men pengeinstitutter har en samfundsmæssig forpligtelse til at oprette en indlånskonto for privatkunder med henblik på at få udbetalt løn eller offentlige ydelser til en konto i et pengeinstitut.

Det følger af § 12 i bekendtgørelse for Grønland om god skik for finansielle virksomheder, bekendtgørelse nr. 252 af 1. april 2005., at et pengeinstitut, der afslår at oprette en indlånskonto, skal give en individuel og saglig begrundelse herfor. Det er ikke en saglig begrundelse, at den person, der ønsker at oprette kontoen, modtager offentlig hjælp eller anden overførselsindkomst. Derimod kan det være berettiget at afvise en kunde, der opfører sig voldeligt eller anstødeligt og er til gene for pengeinstituttets personale eller kunder.

Der eksisterer ingen pligt for et pengeinstitut til at oprette en konto til en erhvervsdrivende. Kravet i bekendtgørelse for Grønland om god skik for finansielle virksomheder, hvorefter et afslag på at oprette en indlånskonto skal begrundes med en individuel og saglig begrundelse, gælder ikke i forhold til erhvervs-kunder, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2. På dette område gælder det almindelige udgangspunkt om kontraheringsfrihed altså fuldt ud, jf. nærmere nedenfor.

Det er den enkelte borgers og virksomheds egen afgørelse, hvordan NemKontoen skal spille sammen med deres øvrige konti.

Ifølge forslaget kan Naalakkersuisut fastsætte regler om udbetalingsafviklingen, hvis en borger eller virksomhed ikke selv anviser eller er forhindret i at anvise en konto.

Gruppen uden en pengeinstitutkonto består af personer, som enten ikke ønsker eller ikke har mulighed for at oprette en pengeinstitutkonto. I forslaget bemyndiges Naalakkersuisut til at fastsætte regler om udbetalingsafviklingen, som har frigørende virkning for offentlige myndigheder, når personen eller virksomheden er underrettet herom. Det kan være i form af, at en offentlig myndighed opretter en konto, hvor den pågældende person eller virksomhed kan ønske selv at have ejerskab hertil, eller at kontoen skal ejes af selvstyret eller kommunen.

Kontoen kan oprettes i f.eks. et pengeinstitut, som selvstyret har indgået en forretningsaftale med.

Ved offentligt ejerskab af kontoen vil den pågældende borger eller virksomhed have hæveadgang.

Med hjemlen sikres fleksible muligheder for at forene personlige hensyn med ønsket om offentlige effektiviseringer.

Pengeinstitutter kan afvise at oprette en konto til en person og virksomhed, jf. ovenfor. Det vil også gælde en NemKonto. Personer vil efter omstændighederne kunne nægtes adgang til at oprette en konto, hvis der foreligger en klar, saglig og individuel begrundelse. Der sker bl.a. afvisning af personer med voldelig eller anstødelig adfærd.

Tilsvarende kan hjemløse m.fl. i dag have vanskeligt ved at opnå en pengeinstitutkonto på grund af, at identifikationspapirer ofte mistes af de hjemløse.

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler for udbetaling til personer, som ikke har mulighed for at oprette en pengeinstitutkonto. Bemyndigelsen kan bidrage til at sikre fleksibilitet og mulighed for at skræddersy mere individuelle løsninger, der passer til den pågældende gruppes behov og muligheder.

Ændring af NemKonto skal ske til en af Naalakkersuisut udpeget systemansvarlig for disse oplysninger. Det kan kræves, at den udpegede systemansvarliges administration af NemKontoen håndteres som en del af pengeinstitutternes forvaltning af konti og hermed i deres infrastruktur.

Naalakkersuisut kan bestemme, at en tilflyttende person eller virksomhed skal oplyse en NemKonto til den systemansvarlige i forbindelse med registrering i CPR- eller CVR-registret.

En tilsidesættelse af pligten til at anvise en NemKonto kan ikke indebære, at en borger eller en virksomhed ikke kan blive registreret, hvis betingelserne for registrering i øvrigt er opfyldt.

En NemKonto behøver ikke at være en konto i et pengeinstitut, der er hjemmehørende i Grønland, selvom ordningen efter § 1 kun gælder for personer og virksomheder med bopæl i Grønland.

Unge under 18 år, der ikke modtager ydelser eller har overskydende skat til gode, behøver ikke at have nogen NemKonto. Senest i forbindelse med den første udbetaling fra de

offentlige myndigheder til borgeren skal der ske indberetning af en konto til den systemansvarlige. Der henvises til forslaget § 1, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Ved dødsfald eller virksomhedsophør m.v. slettes NemKontoen i registret. Der henvises til bemærkningerne til § 2, stk. 3.

Med forslaget bemyndiges Naalakkersuisut til at fastsætte regler for etablering af et register indeholdende oplysninger om nemkonti. Det er et mål at sikre en enkel og fleksibel etablering med brug af færrest ressourcer hos borgere, virksomheder og det offentlige.

Efter forslaget § 5, stk. 2, bemyndiges Naalakkersuisut til at indhente oplysninger om pengeinstitutkonti tilhørende fysiske og juridiske personer. Oplysningerne kan indhentes fra andre offentlige myndigheder og lønservicebureauer. Det er hensigten, at personer og virksomheder af egen drift får mulighed for personligt at anmelde en konto til registret.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skaber grundlaget for at frigøre ressourcer inden for offentlig betalingsforvaltning dvs. i kommunerne, selvstyret m.fl. Samlet skønnes forslaget at indebære væsentlige besparelser hos de myndigheder som foretager udbetalinger. Skattestyrelsen foretager eksempelvis hvert år et stort antal udbetalinger af overskydende skatter, refusioner og lignende. Det skønnes at antallet af årlige udbetalinger overstiger 25.000 om året. Har en borger undladt at oplyse til hvilken konto Skattestyrelsen skal foretage udbetaling, vil styrelsen kunne indhente oplysningerne via NemKonto-registret, hvilket vil være tidsbesparende. Tilsvarende vil andre offentlige myndigheder som foretager udbetalinger til borgere og virksomheder, herunder kommunerne, opnå tidsbesparelser som følge af en lettere adgang til at indhente oplysninger om de pågældendes konti.

Den potentielle besparelse kan først realiseres gradvist i takt med etablering af nye systemløsninger kombineret med en omstilling og tilpasning af eksisterende systemer og arbejdsgange.

Det forudsættes, at udgifterne til tilpasning af eksisterende systemer og arbejdsgange afholdes inden for nuværende bevillinger. Der er tale om velkendte produkter på markedet.

Der stiles imod, at NemKonto-registret kan gå i drift i løbet af 2021.

Merudgiften forventes at bestå af dels en engangsudgift på etablering af NemKonto-registret dels løbende drift- og vedligeholdelsesudgifter. Det skønnes med nogen usikkerhed, at etableringsomkostningerne i forbindelse med registrering af konti m.v. vil udgøre 1 mio. kr. og de løbende drifts- og vedligeholdelsesudgifter 200.000. kr.

Endelig er der også behov for midler til konsulenttydelser og information vedrørende NemKonto. Det skønnes med nogen usikkerhed at disse engangsomkostninger vil udgøre 1 mio. kr.

De endelige aftaler vedrørende funktionaliteten i NemKonto-registeret m.v. vil som nævnt have betydning for tidsbesparelsen og hermed budgetvirkningen af forslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget påvirker alene virksomhedernes administration.

Forslaget om NemKonto indebærer en mindre administrative lettelse for langt størsteparten af virksomhederne.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Det vurderes ikke, at forslaget vil have konsekvenser for miljø, natur eller folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes at indebære lettelse og hermed ingen administrative byrder for de fleste borgere.

Ved etablering af registret for nemkonti skal der i udstrakt grad tages hensyn til borgernes præferencer. Borgeren kan på hvilket som helst tidspunkt ændre sin NemKonto.

Fase I:

Borgere, der selv ønsker at indberette en NemKonto, får adgang hertil.

Fase II:

For borgere, som ikke har indberettet under fase I, kan der indhentes oplysninger fra lønservicebureauer samt offentlige myndigheder om konti, hvortil løn og ydelser udbetales i dag. Borgeren informeres herom.

Fase III:

For borgere, der ikke opsamles i fase I eller II, vil der ske personlig adresseret henvendelse med anmodning om at oplyse en NemKonto. Anvisning af en konto skal senest ske i forbindelse med første udbetaling fra en offentlig myndighed.

Der vil blive taget hensyn til gruppen uden pengeinstitutkonto ved, at NemKontoen her oprettes og ejes af Selvstyret eller kommunen, men med hæveadgang for den pågældende person. Borgeren kan når som helst tage initiativ til selv at oplyse en NemKonto.

Det kan tjene et socialpædagogisk formål at undgå, at særlige grupper udelukkes fra at kunne oprette en pengeinstitutkonto til at modtage f.eks. sociale ydelser. Det vil derfor blive tilstræbt at udvikle løsninger for disse grupper. Det gælder mulighed for billedidentifikation el.lign. af hjemløse, sindslidende m.fl. samt hævekort, hvor der kun kan ske hævning fra kontantautomater, for f.eks. personer med voldelig eller anstødelig adfærd.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget er den 21. januar 2020 offentliggjort på høringsportalen på www.naalakkersuisut.gl med høringsfrist den 10. februar 2020.

Forslaget har i perioden 14. januar til 10. februar 2020 været i høring hos følgende høringsparter:

SIK, IMAK, ASG, PPK, AK, GE, KNAPK, Deloitte, Grønlands Revisionskontor, BK Revision, EY Grønland, BDO, Grønlandske Advokater, GrønlandsBanken, Banknordik, Avannaata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia, Kommune Kujalleq, Formandens Departement, Departementet for Erhverv og Energi, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Natur og Miljø, Departementet for Boliger og Infrastruktur, Departementet for Uddannelse, Kultur og Kirke, Departementet for Udenrigsanliggender, Departementet for Sundhed, Sociale Anliggender og Justitsområdet, Departementet for Sociale Anliggender og Justitsområdet, Datatilsynet, Moderniseringsstyrelsen.

Der er modtaget høringssvar fra:

Departementet for Natur og Miljø, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Udenrigsanliggender, Departementet for Sociale Anliggender og Justitsområdet, Banknordik, ASG, Departementet for Sundhed, GrønlandsBanken, Datatilsynet, Kommune Kujalleq, GE, SIK, Kommuneqarfik Sermersooq, Departementet for Uddannelse, Kultur og Kirke.

Modtagne bemærkninger er gengivet nedenfor i forkortet udgave med almindelig skrift, mens Naalakkersuisuts kommentarer er anført med *kursiv*.

Departementet for Udenrigsanliggender har bemærket, at det er de nordiske regeringslederes vision, at Norden skal være verdens mest integrerede region. Det er derfor vigtigt at nærværende lovforslag understøtter visionen og kan håndtere nordiske borgere og virksomheder, som har eller har haft relationer til Grønland, der udløser betaling fra det offentlige. I den sammenhæng bør det også sikres, at en transaktion ikke bliver dyrere fordi der overføres til anden valuta en DKK.

Forslaget giver mulighed for at anvise en konto i et pengeinstitut i et andet land som NemKonto. Ønsker en borger eksempelvis at anvise en konto i en islandsk bank som sin NemKonto, vil det være muligt efter Inatsisartutloven. Se også bemærkningerne til § 1. Det ligger uden for rammerne af dette forslag at fastsætte regler om omkostninger ved veksling af valuta.

Departementet for Sundhed spørger, om personale, som tidligere har fået oprettet en NemKonto i Grønland bevarer denne konto, når de bliver ansat i sundhedsvæsenet?

Oplysningerne om en borgers NemKonto vil ikke blive slettet i forbindelse med ændringer af ansættelsesforhold.

Det skal være klart, om det er muligt at bevare den NemKonto, som er oprettet i Danmark, ved korttidsansættelse i sundhedsvæsenet.

Forslaget giver mulighed for at anvise en konto i et pengeinstitut i et andet land, herunder et pengeinstitut i Danmark, som NemKonto.

Derudover ønskes det tydeliggjort, hvordan NemKonto-ordningen forholder sig til restbetalinger af løn til sundhedspersonale, som er ophørt med deres ansættelse i sundhedsvæsenet og er udrejst af landet.

Har en tidligere ansat nedlagt sin NemKonto efter at være fraflyttet, må Sundhedsvæsenet og andre offentlige myndigheder på samme måde som i dag søge at kontakte borgeren for at få oplyst, hvortil en restbetaling skal udbetales.

Det er her uklart, hvad der i bemærkningerne til § 3, stk. 1, menes med "udlandet".

I denne sammenhæng menes lande uden for rigsfællesskabet.

Sundhedsvæsenet er desuden bekymret for gruppen af borgere, som i forvejen har det svært. Det er u hensigtsmæssigt, hvis dette lovforslag bevirker, at disse grupper bliver endnu mere marginaliseret fra det grønlandske samfund.

Dette lovforslag lægger op til at forbedre forholdene for marginaliserede grupper og skabe større klarhed omkring deres retsstilling.

Sundhedsvæsenet efterspørger nogle klare rammer for, hvordan dialogen/kommunikationen med leverandører, der ikke overholder fakturakrav, sikres fremadrettet ved en implementering af en NemKonto-ordning.

Det synes ikke umiddelbart hensigtsmæssigt at fastsætte klare rammer for, hvordan kommunikationen mellem en offentlig myndighed og vedkommendes leverandører skal foregå. De regler, som forventes udstedt, vil ikke være til hinder for, at der ved indretningen af den enkelte myndigheds betalingsforvaltning vil kunne tages højde for forholdene i den enkelte myndighed, herunder f.eks. myndighedens størrelse og hvilket forvaltningsområde myndigheden administrerer. Der vil derfor fortsat være en udstrakt frihed for den enkelte myndighed til at indrette betalingsforvaltningen efter myndighedens eget ønske.

Grønlandsbanken oplyser, at deres IT-leverandør, som også leverer IT løsninger til en række danske banker, har oplyst, at det kun er muligt at have 1 NemKonto – og det er underordnet om det er i et dansk eller grønlandsk pengeinstitut.

Forslaget tager udgangspunkt i, at der kun anvises 1 NemKonto. Forslagets § 4, stk. 2, giver mulighed for at udstede regler som tillader, at der anvises mere end 1 NemKonto. Bestemmelsen er alene medtaget for det tilfælde, at det på et tidspunkt måtte vise sig hensigtsmæssigt og praktisk gennemførligt at åbne mulighed for noget sådant.

Datatilsynet finder, at Naalakkersuisuts vurderinger af de grundlæggende betingelser i persondatalovens § 5, bør fremgå af lovforslagets bemærkninger.

Forslaget er indarbejdet under bemærkningerne til § 2.

Efter Datatilsynets opfattelse bør det overvejes, om der opstår en vis risiko for ophobning af data uden et aktuelt sagligt behov, idet Nem-Konto-registret må antages at kunne indeholde visse oplysninger, som der ikke er et aktuelt behov for offentlige myndigheder at besidde.

Det er sandsynligt, at der vil opstå en vis ophobning af data, der ikke aktuelt er behov for. Denne risiko vil dels blive søgt begrænset med fastsættelse af sletningsfrister, jf. bemærkningerne til § 5, dels vil den skulle vejes op mod de praktiske udfordringer, der kan være forbundet med at genetablere nemkonti, hvis oplysningerne slettes for tidligt. Som anført under bemærkningerne til § 5 vil en bekendtgørelse om sletningsfrist blive forelagt Datatilsynet inden den udstedes.

Datatilsynet foreslår, at det præciseres i lovforslagets bemærkninger til § 2, stk. 2, at den ”gamle” NemKonto skal slettes fra NemKontoregistret, når den registrerede har anvist en ny NemKonto.

Forslaget er indarbejdet.

Datatilsynet henleder opmærksomheden på, at enhver behandling af personoplysninger skal have hjemmel i persondataloven, og at Naalakkersuisut bør overveje, med hvilken hjemmel behandling af personoplysninger foretages, og at dette forhold præciseres i lovforslagets bemærkninger.

Forslaget er indarbejdet nedenfor under bemærkningerne til § 2.

Det står ikke klart for Datatilsynet, i hvilket omfang der er taget stilling til, hvilken af de involverede aktører der er dataansvarlig for de personoplysninger, som vil blive behandlet, eller om der eventuelt optræder en databehandler. Datatilsynet skal henstille til, at dette præciseres i lovbemærkningerne. Såfremt den systemansvarlige udpeges som databehandler, skal Datatilsynet endvidere henlede opmærksomheden på, at dette skal reguleres i en databehandleraftale, jf. persondatalovens § 42, stk. 2.

Forslagene er indarbejdet nedenfor under bemærkningerne til §§ 5 og 6.

Kommune Kujalleq anbefaler, at det overvejes at indskrive direkte i lovtæksten, at regler, som omtalt i § 8 vil være minimumsstandarder.

Bestemmelsen er udgået

Kommune Kujalleq efterlyser en beskrivelse af mulighederne for anvendelse af krav om NemKonto for selvejende og andre institutioner i Danmark, herunder en vurdering af, om der i Danmark kan gælde krav, der er forenelige med den grønlandske NemKonto-ordning.

Inatsisartut har ikke mulighed for at vedtage regler, der gælder i Danmark eller andre lande. Det er hensigten, at den grønlandske NemKonto-ordning skal bygge på den tilsvarende danske, hvorfor det forventes, at danske virksomheder, myndigheder, institutioner m.v. uden væsentlige vanskeligheder kan tilpasse sig den grønlandske ordning.

Grønlands Erhverv anser forslaget § 5, stk. 2, for at være nok et forsøg fra det offentliges side på at snage i privatpersoners og virksomheders private sager. Der forekommer igen at være tale om et lovgivningsinitiativ, der tager udgangspunkt i den paranoide opfattelse, myndighederne har i relation til personers og virksomheders private forhold, som kun medfører yderligere bureaukrati. Bestemmelsen anbefales derfor slettet.

Det synes ikke åbenbart, hvad der har foranlediget denne afstandstagen til, at der kan indhentes oplysninger hos andre myndigheder om allerede registrerede bankkonti. Som anført i bemærkningerne til § 5 vil oplysningerne kun blive indhentet, såfremt borgeren eller virksomheden ikke selv har anvist en konto som sin NemKonto. Skal gevinsterne ved

NemKonto-ordningen realiseres i praksis er det afgørende, at så mange som muligt omfattes af ordningen.

Grønlands Erhverv foreslår desuden, at forslaget § 8, stk. 2, udgår eller som minimum, at det offentlige ikke bør kunne udskyde betalingen af de private kreditorers tilgodehavender, hvis disse ikke overholder reglerne om elektronisk betalingsforvaltning.

Bestemmelsen er udgået

Kommuneqarfik Sermersooq anbefaler, at borgernes indhentning af saldooplysninger overlades til alene at være et forhold mellem borgeren og det pengeinstitut, hvor NemKontoen er oprettet.

Der kan ikke med hjemmel i dette forslag indhentes eller udstedes regler om indhentning af saldi eller lignende på borgernes bankkonti. Det er alene selve oplysningen om kontonummer, som tilhører en borger eller virksomhed omfattet af § 1, og i hvilket pengeinstitut kontoen er oprettet, som kan indhentes.

Kommuneqarfik Sermersooq forbeholder sig ret til at søge økonomisk kompensation i henhold til DUT-princippet. (Det udvidede totalbalance princippet).

Som nævnt under punkt 3 skønnes forslaget at indebære væsentlige besparelser hos de myndigheder, som foretager udbetalinger. Det gælder også for kommunerne som bl.a. udbetaler en række sociale ydelser. Etablering og drift af NemKontoregisteret vil medføre udgifter. Som udgangspunkt antages disse udgifter afholdt af selvstyret. Med udgangspunkt i DUT princippet synes det mest nærliggende at forvente, at bloktilskuddet til kommunerne vil blive reduceret med kommunernes besparelser ved overgangen til NemKonto-ordningen.

Øvrige høringsparter udtrykte støtte til forslaget eller havde enten ikke bemærkninger hertil.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 1

Til § 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer en pligt for stort set alle fysiske og juridiske personer med bopæl i Grønland til at anvise en pengeinstitutkonto, i forslaget kaldet en NemKonto. For at undgå tvivl om forståelsen af bopælskravet er bestemmelsen knyttet til registrering i CPR-registret, uden at det senere er registreret, at den pågældende er udrejst af Grønland.

Den konto, som anvises, skal være oprettet i et pengeinstitut, og det er uden betydning, om pengeinstituttet er beliggende i Grønland, Danmark, Færøerne eller i udlandet. Aftalen om oprettelse af den konto, som skal anvises som NemKonto, og den løbende administration af denne konto er et anliggende mellem den enkelte kunde og det enkelte pengeinstitut, som reguleres af reglerne i den øvrige lovgivning og almindelige obligationsretlige principper. Forslaget indeholder ikke regler, som ændrer eller supplerer disse regler og principper. F.eks. vil pengeinstitutternes adgang til at modregne i indlånskonti ikke udvides eller forringes i kraft af forslaget. Tilsvarende gælder, at de almindelige regler om flytning, ophævelse og sletning m.v. af konti finder anvendelse, også selvom der sker flytning, ophævelse og sletning m.v. af en konto, som er anvist som en NemKonto.

I de fleste tilfælde vil den fysiske eller juridiske person formentlig anvise en konto som NemKonto, som den pågældende i forvejen har. Men der kan også anvises en ny konto, og der behøver ikke at være knyttet særlige faciliteter til kontoen. Afgørende er, at kontoen kan anvendes af offentlige myndigheder til at foretage indbetaling på. NemKontoen kan derfor anvendes af de offentlige myndigheder, når borgeren eller virksomheden ikke har anvist en anden pengeinstitutkonto, hvortil betalingen af en konkret ydelse skal ske, jf. stk. 3.

Hvis der opstår tvivl om, til hvilken konto et beløb fra en offentlig myndighed skal udbetales, kan den konto, som er anvist efter § 1, med fordel anvendes.

Endvidere kan NemKontoen anvendes, hvis det i lovgivningen bestemmes, at udbetaling af pengebeløb til borgere, virksomheder eller andre juridiske personer sker til NemKontoen.

I stk. 1 foreslås det, at personer over 18 år, som i henhold til § 3, stk. 1, nr. 1, i anordning for Grønland af om lov om Det Centrale Personregister er tildelt et personnummer, har pligt til at anvise en konto - en NemKonto - i et pengeinstitut til modtagelse af udbetalinger af pengebeløb fra offentlige myndigheder.

Ud over et alderskriterium er tildeling af CPR-nummer således valgt som kriterium til afgrænsning af den gruppe af fysiske personer, som er omfattet af anvisningspligten. Personer, der af Grønlands Selvstyre er udsendt til tjeneste uden for riget samt personer under 18 år, der i henhold til anordning for Grønland af lov om Det Centrale Personregister er tildelt et personnummer, og som modtager betalinger fra offentlige myndigheder, skal dog også anvise en NemKonto.

I stk. 2 foreslås det, at juridiske personer, som er tildelt et CVR-nummer, jf. § 1 i Inatsartutlov om registrering i Det Centrale Virksomhedsregister, har pligt til at anvise en konto til modtagelse af udbetalinger af pengebeløb fra offentlige myndigheder. Det samme gælder en fysisk person, der som arbejdsgiver eller selvstændig erhvervsdrivende, er tildelt et CVR-nummer. Virksomheder der måtte blive registreret som erhvervsdrivende hos

skatteforvaltningen er omfattet af en tilsvarende anvisningspligt. Det bemærkes, at denne afgrænsning er snævrere end afgrænsningen af juridiske enheder i § 2 i Inatsisartutlov om registrering i Det Centrale Virksomhedsregister, idet offentlige myndigheder ikke er omfattet af det foreslåede stk. 2. Naalakkersuisut kan dog i medfør af bestemmelsen i § 1, stk. 8, 2. pkt., fastsætte regler, der pålægger kommuner og kommunale fællesskaber at anvise en pengeinstitutkonto.

Offentlige myndigheder kan med frigørende virkning foretage udbetaling af pengebeløb til den pengeinstitutkonto, som er anvist efter stk. 1-2.

Forudsætningen for at kunne sende betalinger gennem NemKonto-systemet er, at betalingsmodtager identificeres ved CPR eller CVR-nummer. Det betyder, at f.eks. en kommune, der skal udbetale tilskud til en forening skal behandle udbetalingen manuelt, medmindre foreningen bliver CVR registreret og anviser en NemKonto. Stk. 3 tilsigter at lette administration for det offentlige, idet tilskudsmodtagere m.v. som, udgangspunkt pålægges at identificere sig på en sådan måde, at udbetalinger kan ekspederes på samme måde som udbetalinger til borgere/virksomheder, dvs. via NemKonto. Dette gælder dog ikke i tilfælde omfattet af stk. 4, jf. nedenfor.

Der stilles ikke krav om, hvem der registrerer en forening. En udbetalende myndighed vil derfor efter aftale med foreningen kunne foretage indberetningen på vegne af foreningen. Ud over pligten til at anvise en NemKonto som betingelse for at modtage offentlige betalinger, medfører tildeling af CVR-nummer ikke andre pligter for en forening.

I stk. 4 foreslås en undtagelse til stk. 3, for foreninger m.v., som ikke opfylder betingelserne for at blive frivilligt registreret med et CVR-nummer. Det kan eksempelvis være foreninger, hvor der ikke foreligger en aftale om foreningens formål (vedtægter).

Efter stk. 5 skal der ikke ske udbetaling til NemKontoen, såfremt en fysisk eller juridisk person konkret har anvist en anden konto, hvortil en udbetaling skal ske. Om muligheden for at anvise flere nemkonti afhængigt af ydelsen, henvises til bemærkningerne til § 4, stk. 3.

Stk. 6 fastsætter, at anvisningen af en konto efter § 1, stk. 1 eller 2, senest skal ske i forbindelse med den første udbetaling fra en offentlig myndighed.

Med stk. 7 foreslås det, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med registrering eller ændring af en registrering i Det Centrale Personregister, i Det Centrale Virksomhedsregister eller skatteforvaltningens register over erhvervsdrivende skal ske meddelelse om en anvist NemKonto til den systemansvarlige efter § 6. Dette er nærmere angivet i forslaget § 2, stk. 1. Pligten til at foretage meddelelsen vil påhvile kontoindehaveren, men foreslås ikke sanktioneret. Baggrunden for den foreslåede

bemyndigelse er, at det af praktiske grunde kan være hensigtsmæssigt, at anvisningen af en NemKonto sker i forbindelse med registrering eller ændring af en registrering i Det Centrale Personregister eller i Det Centrale Virksomhedsregister. Det er ikke med bemyndigelsen tilsigtet, at der kan ske ændringer af betingelserne for at blive registreret i de nævnte registre. En tilsidesættelse af anvisningspligten kan derfor ikke indebære, at en borger eller en virksomhed ikke kan blive registreret, hvis betingelserne for registrering i øvrigt er opfyldt.

Stk. 8 indeholder en bemyndigelse til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at andre former for registrering end CPR- og CVR-registrering indebærer en pligt til at anvise en NemKonto. Det gælder f.eks. udlændinge med bopæl i Grønland, som i stedet for et CPR-nummer tildeles et tilsvarende registreringsnummer. Naalakkersuisut kan endvidere bestemme, at andre end de i stk. 1-3 nævnte fysiske og juridiske personer er omfattet af anvisningspligten, f.eks. offentlige myndigheder, jf. bemærkningerne ovenfor til stk. 2.

Til § 2

I stk. 1 foreslås det, at anvisningen af NemKontoen sker til den systemansvarlige, som udpeges efter § 6.

Oplysninger om konti m.v., som indhentes med baggrund i denne Inatsisartutlov, skal behandles i overensstemmelse med reglerne i § 5, stk. 1-4, i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om behandling af persondata. Det indebærer bl.a., at indsamlingen skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål. Oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles. Desuden skal behandling af oplysninger tilrettelægges således, at der foretages fornøden ajourføring af oplysningerne. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller berigtiges. For så vidt angår forholdet til persondatalovens § 5, stk. 5, henvises til det nedenfor under § 5 anførte om en sletningsfrist.

Stk. 2 indebærer, at selv om fysiske og juridiske personer omfattet af forslagets § 1 allerede har anvist en konto, er der til enhver tid mulighed for at anvise en ny konto. De oplyste ændringer har efter 2. pkt. retsvirkning senest fra den 5. bankdag efter anmeldelsestidspunktet.

Dette er naturligvis ikke til hinder for, at en kontoindehaver, der ønsker at meddele en ændring i god tid, kan fastsætte en senere retsvirkningsdato i anmeldelsen.

Når en ny NemKonto får retsvirkning, slettes oplysningerne om den "gamle" NemKonto i registeret.

Stk. 3 bestemmer, at der ved fysiske personers død eller juridiske personers ophør skal ske sletning af kontonummer, som er registreret i det register, som kan etableres efter forslaget § 5. Pligten til at foretage sletning påhviler den systemansvarlige, som Naalakkersuisut udpeger efter § 6. Denne pligt indtræder, når skifteretten har afsluttet boet efter en afdød. For så vidt angår juridiske personer indtræder denne pligt fra tidspunktet, hvor retten har afsluttet behandlingen vedrørende et selskab, der er erklæret konkurs, den juridiske person er tvangsopløst, likvidation er indtrådt, eller det på anden måde endeligt er fastslået, at den juridiske person er ophørt med at eksistere.

Hvis en fysisk person, der som arbejdsgiver eller selvstændig erhvervsdrivende er tildelt et CVR-nummer - jf. forslaget § 1, stk. 2, 2. pkt., og bemærkningerne hertil - erklæres konkurs, slettes oplysningen om den pågældendes NemKonto i registret. Vedkommende vil imidlertid typisk også være omfattet af § 1, stk. 1. Oplysningen om en NemKonto anvist efter denne bestemmelse - som kan være identisk med den konto, som er anvist efter § 1, stk. 2, 2. pkt. - skal imidlertid ikke slettes, da vedkommende har brug for denne konto til andre fremtidige aktiviteter.

Hvis den, der erklæres konkurs, er en person eller en personligt drevet virksomhed, og det er nødvendigt, at konkursboet får en ny NemKonto, påhviler det skifteretten og kurator at påse, at konkursboet anmelder en NemKonto. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der sker udbetaling af pengebeløb fra det offentlige til konkursboet, og den, der erklæres konkurs, har andre aktiviteter, som kræver en NemKonto.

Til § 3

Bestemmelsen hjemler, at betalinger til borgere og virksomheder uden for Danmark, Færøerne eller Grønland anses for rettidige, selv om de modtages på et senere tidspunkt end tilsvarende indenrigs betalinger, der ekspederes på samme dato, forudsat indenrigs betalingerne er rettidige.

Den foreslåede bestemmelse har ikke til hensigt at regulere, hvornår en betaling er rettidig. En betalings rettidighed afhænger af den lovgivning, der regulerer det materielle skyldforhold, og af eventuelle aftaler mellem den offentlige myndighed og modtageren. Bestemmelsen har alene til formål at friholde de offentlige myndigheder for et eventuelt ansvar for forsinkelser, der må henføres til pengeinstitutternes forretningsgange i forbindelse med overførsel af beløb til udenlandske konti.

Til § 4

Det foreslås i stk. 1, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om, hvorledes offentlige myndigheder kan foretage betalinger med frigørende virkning til fysiske og

juridiske personer omfattet af lovforslagets § 1, som ikke har anvist en NemKonto. Bemyndigelsen har til formål at tage højde for - den formentlig sjældent forekommende situation - at anvisningspligten efter § 1 ikke efterleveres. Der er behov for at fastsætte nærmere regler for, hvordan offentlige myndigheder i dette tilfælde kan foretage udbetaling med frigørende virkning. Det kan ske ved, at myndigheden opretter en konto i et pengeinstitut, hvortil der er hæveadgang for borgeren/virksomheden. Kontoen ejes af selvstyret eller kommunen. Udbetaling med frigørende virkning forudsætter, at modtageren er underrettet om den oprettede konto.

Med bemyndigelsen sikres der mulighed for fleksibilitet og dermed, at reglerne kan skræddersys ud fra hensyn om at opnå en betalingsafvikling, der tilgodeser såvel borgerne, virksomheder, pengeinstitutter og de offentlige myndigheder. Der henvises til de almindelige bemærkninger, om personer og virksomheder, der ikke kan erhverve en pengeinstitutkonto.

Offentlige myndigheder skal således sikre, at der sker rettidig udbetaling af beløb, men risikoen for forsinkelse, herunder øgede omkostninger, som følge af en tilsidesættelse af anvisningspligten, bæres af borgerne og virksomhederne m.v.

I stk. 2 forudsættes, at i tilfælde, hvor det ikke er muligt at gennemføre en udbetaling, eksempelvis fordi modtageren har nedlagt sin NemKonto i forbindelse med flytning til udlandet og uden at have afgivet oplysninger om en ny adresse eller ny bankkonto, vil udbetalingerne blive indsat på en "ventekonto". Af administrative grunde foreslås, at midler på disse ventekonti overføres til landskassen for selvstyrets vedkommende eller kommunekasserne for kommunernes vedkommende, såfremt udbetalingerne ikke er gennemført inden 5 år fra den dato, hvor den blev anvist til udbetaling. Spørgsmålet om betalingsmodtagernes rettigheder i forhold til de anviste midler afgøres efter de almindeligt gældende regler, herunder de til enhver tid gældende forældelsesregler for de pågældende fordringstyper.

Stk. 3 indeholder hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om adgangen til at anvise flere konti. Som eksempel kan nævnes, at personer eller virksomheder m.v. får mulighed for at vælge forskellige konti til forskellige udbetalingstyper. Regler udstedt i medfør af § 4, stk. 2, vil således indebære en adgang for en fysisk eller juridisk person til at anmelde flere konti, som alle har karakter af nemkonti. I modsætning til det foreslåede § 1, stk. 3, hvorefter borgerne eller virksomhederne har adgang til konkret at anvise en anden konto, hvortil udbetaling skal ske, indebærer stk. 5, at der kan anvises flere konti, som kan anvendes til forskellige udbetalinger fra det offentlige.

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 giver hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om etablering af et register, som indeholder oplysninger om pengeinstitutkonti for de borgere og virksomheder m.v., som er omfattet af forslagets §§ 1 og 2. Formålet med etableringen af registret er at samle oplysninger om de konti, som borgere og virksomheder anmelder til den systemansvarlige som nemkonti. Oprettelse af NemKonto-ordningen bygger på, at der centralt samles oplysninger om de konti, der er registreret som nemkonti, og hvorfra der i forbindelse med udbetaling af pengebeløb kan tilvejebringes oplysninger. Den foreslåede NemKonto-ordning hviler derfor på en nødvendig forudsætning om, at et sådant register oprettes, da ordningen ellers ikke vil kunne fungere i praksis.

Naalakkersuisut anses som dataansvarlig i forhold til persondataloven.

Der foreslås ikke fastsat en sletningsfrist i inatsisartutloven, idet en sådan mere hensigtsmæssigt kan fastsættes i regler udstedt i medfør af § 5, stk. 1. Bekendtgørelsen vil inden udstedelse blive forelagt Datatilsynet til udtalelse.

Stk. 2 giver mulighed for, at Naalakkersuisut i forbindelse med etableringen af registret kan indhente oplysninger om pengeinstitutkonti fra andre offentlige myndigheder og lønservicebureauer, som behandler lønoplysninger på vegne af offentlige myndigheder eller private virksomheder. I dette tilfælde vil det kunne være relevant at opdele gennemførelsen i 2 faser: En første fase, som består i, at der gives adgang til at foretage personlig indberetning for personer og virksomheder. En efterfølgende fase, hvor der foretages automatisk overførsel af oplysninger til registret for den gruppe, der ikke har foretaget personlig indberetning, og som får ydelser fra det offentlige udbetalt »konto til konto« eller lønnen udbetalt via lønservicebureau. Endelig vil der være en restgruppe, hvor tildeling af konto kan blive aktuelt i forbindelse med første ydelsesudbetaling og lignende.

Det bemærkes, at det alene er selve oplysningen om kontonummer, som tilhører en fysisk eller juridisk person omfattet af § 1, og i hvilket pengeinstitut kontoen er oprettet, som kan videregives. Det er således ikke muligt at fastsætte regler om, at f.eks. oplysninger om indestående på en konto kan videregives. Naalakkersuisut kan bestemme, at den systemansvarlige, som udpeges efter forslagets § 6, har beføjelsen til at indhente de nævnte oplysninger.

I forbindelse med etableringen af registret vil Naalakkersuisut efter behov inddrage Datatilsynet. Reglerne i persondataloven vil skulle overholdes, hvilket bl.a. indebærer, at lovens regler om videregivelse, om oplysningspligt og om den registreredes indsigelsesret gælder i forbindelse med behandling af oplysninger om nemkonti. Registret skal anmeldes til Datatilsynet efter reglerne i persondatalovens kapitel 12, og reglerne i kapitel 1-3 i bekendtgørelse nr. 1404 af 30. november 2016 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning i Grønland, skal

overholdes. Naalakkersuisut er dataansvarlig i persondatalovens forstand, jf. lovens § 3, nr. 4, og den systemansvarlige, som Naalakkersuisut udpeger efter forslaget § 6, vil være at anse som databehandler, jf. persondatalovens § 3, nr. 5.

Til § 6

Det foreslås, at Naalakkersuisut skal udpege en systemansvarlig, som har til opgave at varetage administrationen af de oplysninger om konti, som borgere og virksomheder m.v. i medfør af § 1 eller regler udstedt i medfør heraf anviser. Naalakkersuisut kan enten udpege en anden offentlig myndighed eller en privat virksomhed m.v. som systemansvarlig. Det er dog en betingelse at den udpegede er hjemmehørende i Danmark, på Færøerne eller i Grønland. Den systemansvarlige har til opgave at administrere registret om oplysninger om anviste konti, herunder at modtage oplysningerne fra den i § 1 nævnte personkreds og at sikre, at offentlige myndigheder, som skal foretage udbetalinger til borgere og virksomheder m.v., har adgang til oplysningerne.

Efter 2. pkt. kan såvel offentlige myndigheder som private virksomheder m.v. udpeges som systemansvarlig. Det er tanken, at der kun skal udpeges én systemansvarlig. Naalakkersuisut bør forud for udpegningen af den systemansvarlige sikre, at denne har den fornødne erfaring og kompetence til at varetage opgaven som systemansvarlig. Der vil være mulighed for, at opgaven løses særskilt eller som en integreret del af en større fornyelse af infrastrukturen for offentlige betalinger.

Den systemansvarlige betragtes som databehandler, og reglerne om databehandleraftaler i persondataloven finder anvendelse i relevant omfang.

Efter det foreslåede stk. 2 kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere regler for den systemansvarliges virksomhed, herunder om tilsyn med den systemansvarliges virksomhed. Det gælder navnlig, at såfremt en privat virksomhed eller lignende udpeges som systemansvarlig, skal der fastsættes regler om, at Naalakkersuisut fører tilsyn med den systemansvarlige.

Reglerne vil f.eks. kunne tage sigte på at begrænse misbrugsmulighederne for de personer, som har adgang til registret. Dette kan f.eks. ske ved udarbejdelse af sikkerhedsprocedurer, ved sikkerhedsgodkendelse af medarbejdere, som skal have adgang til registret og ved at sikre, at det kun er en snæver kreds, som har direkte adgang til registret. Der kan endvidere fastsættes regler om, at det skal være muligt at kontrollere, hvem der har trukket oplysninger fra registret, og hvilke konkrete oplysninger den enkelte medarbejder har trukket. I medfør af bemyndigelsen i § 6, stk. 2, vil der også kunne fastsættes forskrifter om tavshedspligt for de medarbejdere hos den systemansvarlige virksomhed, som har adgang til registret. Det vil navnlig være relevant, hvis den systemansvarlige virksomhed er en privat virksomhed eller

lignende. I medfør af reglerne kan der endvidere fastsættes regler om, at den systemansvarlige virksomhed skal tegne en forsikring, der skal dække eventuelle tab i forbindelse med misbrug af oplysningerne.

Det er tanken, at det kun er medarbejdere, som er ansat i stillinger, hvor der er et særligt behov for at trække oplysninger fra registret, som godkendes til at få adgang i registret. Oplysningerne, som disse ansatte får kendskab til, vil være tavshedsbelagte i kraft af de almindelige regler om offentligt ansattes tavshedspligt.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at der kan klages over den systemansvarlige virksomhed til en offentlig myndighed. Bestemmelsen indeholder ikke hjemmel til, at der kan fastsættes regler, som begrænser Datatilsynets muligheder for at føre tilsyn efter persondataloven. I det omfang der efter stk. 2 fastsættes regler, som har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger, skal der i overensstemmelse med persondatalovens § 57 indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Til § 7

Naalackersuisut foreslås bemyndiget til at indgå aftale med de danske og færøske myndigheder om at anvende de systemer, ordninger m.v. som benyttes af de offentlige myndigheder i de 2 rigsdeler til formidling af udbetalinger fra grønlandske offentlige myndigheder. Aftalerne kan omfatte borgere og virksomheder som er hjemmehørende i Grønland eller uden for.

Ved afgrænsningen af mulige aftalepartnere er der henset til alle dele af rigsfællesskabet benytter de samme banksystemer.

Foruden de IT og andre tekniske spørgsmål som knytter sig til håndtering af udbetalingerne, omfatter bemyndigelsen også indgåelse af aftaler om udveksling af data m.v. med myndighederne i de pågældende dele af rigsfællesskabet.

Til § 8

Det foreslås, at inatsisartutlovens regler om NemKonto og krav til overgang til elektronisk afvikling af betalinger fra det offentlige tillige kan finde anvendelse på de selvejende institutioner m.v., som er optaget på bevillingslov. Tilsvarende gælder de selvejende og private institutioner, som en kommune har indgået driftsoverenskomst med, da de i praksis er at betragte som »almindelige kommunale institutioner«. Ligeledes kan Naalackersuisut bestemme, at inatsisartutlovens regler også skal finde anvendelse for selvejende institutioner m.v., der modtager dækning for udgifter eller anden støtte fra selvstyret.

Til § 9

Det foreslås, at Naalakkersuisut fastsætter tidspunktet for inatsisartutlovens ikrafttræden. Der henses herved til, at såvel IT som administrative forhold skal være bragt på plads inden loven tages i anvendelse.

Det er muligt, at det vil vise sig hensigtsmæssigt at sætte inatsisartutlovens bestemmelser i kraft på forskellige tidspunkter, ligesom ikrafttrædelsestidspunktet kan være forskelligt for selvstyrets og de enkelte kommuner. Dette hænger sammen med, at der skal foretages en række ændringer af administrative rutiner.